

Assemblea de Càritas Diocesana d'Urgell

► Dissabte dia 24 de maig tingué lloc l'Assemblea anual de Càritas Diocesana d'Urgell a la Val d'Aran que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, pel Delegat episcopal Mn. Jaume Mayoral i pel Director de Càritas Diocesana Sr. Josep Casanova i on hi participaren unes dues-centes persones provinents de totes les Càritas parroquials del

Bisbat d'Urgell. Es va presentar la Memòria 2013, on es posa de manifest l'esforç que l'entitat ha fet per millorar la situació d'infants i joves en situació de pobresa.

GLOSSA

No és fàcil, però volem ser cristians

Tot és a punt per començar la celebració de l'eucaristia en què s'administrarà el sagrament de la Confirmació. Nois i noies mudats, amb cares somrients i il·lusionades. Dos cursos de preparació els han ajudat a créixer en la fe i també a fer grup, comunitat, entre ells i amb els catequistes i el mossèn que els ha acompanyat. El cant inicial ja aplega veus i cors. Després de la lectura de l'Evangeli, un dels catequistes presenta al senyor bisbe els nois i les noies que volen ser confirmats. En escoltar el seu nom, es van posant drets amb decisió per manifestar la determinació —que el dia del seu baptisme van assumir els pares i padrins— de fer seu el compromís de ser cristians.

Amb veu clara i decidida, un noi i una noia exposen les raons per les quals volen rebre el sagrament: «Avui, un bon grup de joves som aquí per confirmar la nostra fe i començar una nova etapa de la nostra vida de creients. Amb aquesta celebració acceptem, amb la força de l'Esperit Sant, un compromís com a cristians que ens convida a dur a la pràctica el projecte de Jesús que hem après a l'Evangeli, en el qual descobrim una proposta per millorar el món en què vivim: estimar-nos els uns als altres, ajudar i cuidar els qui més ho necessiten i perdonar els qui ens han fet mal, tot procurant no fer-ne

nosaltres [...]. Passem per temps difícils. La situació econòmica i social no és fàcil. Els qui ho passen pitjor són els més dèbils i, com a cristians, la nostra responsabilitat és ajudar-los, com el samarità va ajudar aquell desconegut a qui tothom ignorava [...]. Avui dia, ser cristià no és fàcil, els prejudicis fan difícil el compromís de cada cristià i la missió de l'Església; per això és important acostar-se a la gent, actualitzar el nostre llenguatge i escoltar el que diu i preocupa la societat per fer l'Església propera a les joves generacions i poder, així, oferir la nostra ajuda per sanar els greus problemes que estem encarant, amb la nostra aportació i ajuda material i amb el nostre testimoni. És amb aquest esperit que demanem, senyor bisbe, rebre el sagrament de la Confirmació.»

En el pensament i en el cor dels presents ressonava el text de l'Evangeli que s'havia proclamat: «Vosaltres sou la llum del món. Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel» (Mt 5,14.16). Els pares saben que s'ha acomplert una etapa. Demanen Déu Pare que la força de l'Esperit passi una vegada i una altra per la vida dels seus fills, que hi faci estada, que els acompanyi arreu per sempre.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

«Lourdes, l'alegria de la conversió»

A finals de maig hem viscut novament la gràcia de Lourdes, a través del 36è pelegrinatge de la Diòcesi. Hi han participat més de 500 pelegrins, amb prop de 100 malalts, 95 infermeres i 35 camillers. Un pelegrinatge que s'afegeix a una llarga i bella tradició d'acompanyament de malalts, minusvàlids i pelegrins a cercar la protecció de la Mare de Déu, en aquell lloc on Ella va voler mostrar la seva estima pels homes, i especialment per tots els qui sofreixen en el cos i en l'esperit. El lema per al 2014 és «**Lourdes, l'alegria de la conversió**», ja que és precisament en experimentar la misericòrdia de Déu que ens sentim plens de l'autèntica i veritable alegria, no aquella fugissera que dóna el món, sinó la profunda i vertadera, que res ni ningú no ens podrà prendre. L'alegria de sentir-nos estimats per Déu, malgrat les nostres limitacions i pecats. L'alegria de saber que el Senyor mai no ens abandona. En la malaltia i en les dificultats de la vida, el Senyor Jesús sempre ens acompanya i ens sosté, i mai no ens deixa sols. És el Bon Pastor que va a cercar el que estava perdut per redimir-ho.

A Lourdes es proclama amb fets i paraules un missatge d'esperança per als pobres i els pecadors, ple de vigència, que Santa Bernadeta va acollir amb amor i fidelitat, superant moltes contradiccions durant tota la seva vida i que la va dur a servir els petits i els pobres, des dels llocs més humils, fins a la seva mort. I aquell missatge continua viu, i continua atraient multituds de pelegrins, amb les nostres intencions i amb les nostres xacres i malalties. I Lourdes continua fent bé a tot aquell qui s'hi acosta amb fe i devoció, perquè ens empeny a una «conversió de mirada» envers els pobres i les causes de les seves pobreses. Cal valorar molt tot l'esforç i l'entrega dels qui preparen els pelegrinatges, i dels qui hi van com a infermeres, camillers, metges, ajudants... Tot un esplet de voluntariat, que durant l'any continua també la seva tasca de servei i d'acompanyament en la pastoral de la salut, a través de l'Hospitalitat.

Els pelegrins no oblidarem els moments bons de pregària a la Gruta i a les piscines, a les basíliques, en el Via-crucis, amb el Rosari a la processó de les torxes i en l'adoració al Santíssim en la processó i benedicció dels malalts. També els moments de testimoniatges vibrants, d'amistat i de festa. Especialment viva i esclatant fou l'Eucaristia de l'Ascensió a la Basílica de Sant Pius X, amb tants malalts i pelegrins d'arreu del món, que volíem rebre l'alegria que ve de dalt, que ve de Jesucrist i de Maria Assumpta, perquè ens enfortís i no deixés d'acompanyar-nos dia rere dia. I és que a Lourdes s'hi va a cercar «l'alegria» del Crist. Una alegria que es troba en el que té més valor, en l'únic necessari... I els malalts ens hi ajuden tant! Quantes coses canvien, quants problemes semblen insignificants, quanta vida i quanta gràcia hi ha amagada entre els qui sofreixen i que no deixen d'apropar-nos al Crist! Aquesta lliçó és la que tots ens hem endut de Lourdes. Volem estimar més. Oferir tot el que som, amb Maria, per fer-nos servents humils del Senyor. Treballar pel bé de tots els nostres germans que sofreixen, especialment els més oblidats. Creure més en el valor de la gràcia de Déu i en el valor de les coses gratuïtes que ens podem regalar els uns als altres, especialment pregària, companyia, amistat, suport en les adversitats, esperit d'abnegació en el servei i l'ajuda a tots els qui ens necessiten. Cal que aquest missatge el sapiguem transmetre a les nostres parròquies, i que es vagi encomanant a tota la nostra Església diocesana.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

PEDRO MIGUEL LAMET

Adéu a un gran humanista

El poeta, assagista, biògraf i novel·lista Pedro Miguel Lamet, SJ, director de la revista *Avivir*, va intervenir en l'homenatge al P. Antoni Blanch, traspassat el 28 de desembre, que li van retre el 2 de juny la Fundació Joan Maragall i el Centre Cristianisme i Justícia. Va presentar el que considera el seu testament intel·lectual, espiritual i humà: «La Bellesa —que conté la Veritat i la Bondat— salvarà el món.»

Com va conèixer el P. Blanch?

Jo era un estudiant a l'escolasticat d'Aranjuez i l'Antoni va venir destinat a casa nostra en doctorar-se a la Sorbona. Les seves classes de literatura eren excel·lents. També vaig treballar a *Reseña*, la gran revista que ell va fundar. Sempre va ser el meu mestre, conseller i amic entranyable.

Com era?

Físicament, com un actor i un esportista. Humanament, d'una elegància exquisida, amb gran capacitat d'obertura i de relació. Espiritualment, un gran sacerdot amb esperit de servei i de lliurament al treball. Per la seva exquisidesa, l'anomenàvem, de broma, *Antoine de la Sorbonne*. Amb els anys va créixer la seva senzillesa i proximitat. En el fons, tenia un cor de nen; era un home per als altres. Als 89 anys continuava essent un jove.

Quin és el seu llegat intel·lectual, com a humanista?

Arrenca de la seva tesi doctoral sobre la poesia pura espanyola en relació amb la francesa. Els versos de Jorge Guillén el defineixen: «Mundo en resurrección es quien me salva. / Todo lo inventa el rayo de la aurora.» Els seus estudis i publicacions, des d'un gran rigor i capacitat d'anàlisi, construeixen una antropologia literària i convoquen el diàleg entre fe i cultura.

FE I GRANS CIUTATS

Iniciem una sèrie amb fragments de les ponències i debats del Congrés sobre la Pastoral de les Grans Ciutats celebrat a Barcelona del dia 20 al 22 de maig de 2014

Un desafiament gegantí per a l'Església

La història de la humanitat és una lluita perpètua entre el bé i el mal. Cada una de les construccions humanes és una barreja dels elements d'aquesta lluita en qualsevol dimensió i forma de la seva existència.

El nostre nou entorn de vida, el nostre hàbitat del segle XXI, caracteritzat per una urbanització majoritària, recolzada en una xarxa global de grans metròpolis, mostra la capacitat de l'espècie humana per al progrés, així com per a l'autodestrucció.

En aquesta lluita, s'hi debaten els mil milions de persones que viuen a les grans ciutats, buscant el recolzament de la religió per trobar el camí del Bé davant les onades destructives del mal que torturen la seva existència.

L'Església catòlica té al davant un desafiament gegantí. De com l'afronti —i crec que hauria de seguir els objectius que es proposa el papa Francesc—, en depèn que sigui instrument diví per remeiar el dolor del món o que els humans cerquin altres camins per a la seva salvació quotidiana.

(De la ponència del sociòleg Manuel Castells)

HECHOS DE VIDA

«Más que esperar... confío»

El jesuïta P. Miquel Batllori fue catedrático de Historia en la Universidad Gregoriana de Roma, Premio Nacional de Historia, Premio de Honor de las Letras Catalanas, Premio Príncipe de Asturias de las Ciencias Sociales, Premio Nacional de las Letras, *doctor honoris causa* de varias universidades, así como miembro de reales academias de Europa y América.

Hace unos 20 años lo entrevisté para el programa *Valors humans: Objectiu l'home* de Radio Barcelona (SER), que aún sigue en antena (domingos de 22 a 23 horas, O.M. 666). Fui a la residencia de la calle Caspe de Barcelona donde vivía y le hice la entrevista. Al final de la misma, le pregunté:

—«¿Qué es lo que *espera*? ¿Cuál es la *esperanza* del P. Batllori?»

—«Mire —me dijo—, yo más que *esperar... confío*.»

¡Gran lección de un sabio en historia, cultura y espiritualidad!

Confiar es: Esperar con firmeza y seguridad. Es dar esperanza de que conseguiremos lo mejor para la vida y la felicidad.

Santa Teresa del Niño Jesús decía sobre la *confianza* total:

«El único camino es el del niño que se duerme sin miedo —*confiadamente*— en los brazos de su padre o de su madre.»

—Es la invocación que el P. Batllori debía repetir y que tanto ayuda a quienes la rezan: «Sagrado Corazón de Jesús, en Vos confío.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Evangelizan desde el silencio

Cómo agradecemos una indicación cuando estamos desorientados! Si en ocasiones no percibimos que necesitamos una pista, la señal continúa en el camino. El faro no se cansa..., persiste en su objetivo. Descubrirlo nos da serenidad y confianza.

Entre nosotros, tenemos unas hermanas y unos hermanos contemplativos, enraizados en el amor que, como el joven apóstol Juan, corren al encuentro del Señor. Con sus vidas nos anuncian que la mañana de la Resurrección es un hoy constante. Proclaman la centralidad de Dios en nuestras vidas. Su oración es reclamo, anuncio, evangelización e intercesión.

Ellos nos ayudan a experimentar el misterio insondable de Dios, que es Amor. «Amor del Padre, que es la fuente de toda vida; el Amor del Hijo que muere en la cruz y resucita; el Amor del Espíritu que renueva al hombre y al mundo. Y pensar que Dios es Amor, nos hace bien, porque nos enseña a amar, a entregarnos a los demás, como Jesús mismo se dio por nosotros y camina con nosotros», nos dice el papa Francisco.

Con reconocimiento, estima y gratitud, oramos por los consagrados y las consagradas en la vida contemplativa y acogemos su testimonio del profundo vínculo que une el amor a Dios y el amor al prójimo, síntesis del Evangelio.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [1Re 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, màrtir.
- 17. ■ Dimarts** [1Re 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856).
- 18. ■ Dimecres** [2Re 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.
- 19. ■ Dijous** [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.
- 20. ■ Divendres** [2Re 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.
- 21. □ Dissabte** [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.
- 22. □ † Diumenge vinent**, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 4a setm.) [Dt 8,2-3.14b-16a / SI 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6,51-58]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra. Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinai, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

▶ Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés subió de madrugada al monte Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él, proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad.»

Moisés, al momento, se inclinó y se echó por tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque ese es un pueblo de cerviz dura; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

▶ Salmo responsorial (Dn 3,52-56)

R. *A ti gloria y alabanza por los siglos.*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que, sentado sobre querubines, / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos: Alegraos, enmendaos, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso ritual. Os saludan todos los santos.

La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo esté siempre con todos vosotros.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios.

La Santísima Trinitat. Pintura d'El Greco (Domenico Theotocopoli, 1541/1542-1614)

🗣️) *Aquesta imatge parla*

COMENTARI

La Trinitat en l'Evangelí de Joan

Resulta significatiu que el text escollit per a la festa de la Trinitat sigui un dels textos que més bé resumeixen el missatge central de l'Evangelí de Joan. En quin sentit ofereix el marc de la celebració d'avui? Perquè el Nou Testament, per molt que ens pugui sorprendre, no coneix el misteri de la Trinitat tal com es va anar formulant al llarg de més de quatre segles. Tanmateix, el text d'avui és una mostra que deixa molt clar que el misteri del Déu cristià està sempre en relació amb la creació i els humans. Ara bé, en la mesura en què hi ha una relació que ve de Déu als humans per tornar a Déu, en aquesta mesura ha d'oferir un entrellat força complex. Més en concret, ha d'oferir un entrellat trinitari.

El més important de tot el que diu el text d'avui és que Déu estima el món i que l'estima sense condicions. És a dir, l'amor de Déu al món és primer i no depèn que els humans l'acceptin o el rebutgin. Aquesta afirmació no és una formulació mítica d'una realitat imaginada. Té una manifestació visible i palpable: Jesús, el projecte de Déu realitzat (1Jn 1,1-4). Però no solament això. L'amor de Déu que es manifesta en Jesús busca ser acollit pels humans: ve als seus i alguns l'acullen (Jn 1,10-12).

Doncs bé, si els humans acullen aquest Jesús, el deixen entrar dins del seu cor (Jn 14,23) i el deixen romandre-hi (Jn 8, 31-32), aquest amor es converteix a poc a poc en Jesús dins dels humans. Els humans es converteixen en Jesús.

Aquí hi ha tot el misteri de la Trinitat de forma nuclear. Diguem-ho ara amb una imatge joànica. Déu mostra el seu amor als homes en el fet que ofereix Jesús com a cep a tota la humanitat. En una altra imatge joànica, és el gra de blat que cau a terra i mor (Jn 12,24). Els humans són invitats (atrets: Jn 6,44.65; cf. 12,32-34) a empeltar-se en el cep. Si els humans accepten aquest oferiment, són empeltats en el cep i poden donar molt de fruit. El qui els empelta, en darrer lloc, és el Pare (el vinyater), però ho fa mitjançant l'Esperit que és la saba que els enllaça amb el cep i que els fa donar fruit. La imatge és bona i suggerent. Potser millor que les que s'han popularitzat en les nostres catequesis.

Rèquiem de Mozart a la Catedral

La Catedral de Santa Maria d'Urgell de La Seu va acollir la nit de dissabte 17 de maig un concert del Cor dels Petits Cantors del Principat d'Andorra i l'Orquestra Adagio, amb el concertino director Jordi Albelda, el Cor de Cambra de les Valls d'Andorra i el Cor Transfronterer de Cerdanya, sota la direcció de Catherine Metayer, interpretant la *Missa de Rèquiem en Re Menor, K. 626*, de Wolfgang Amadeus Mozart.

El temple va quedar ple de gom a gom per escoltar la *Missa de Rèquiem*. Mn. Josep M. Mauri i Mn. Ignasi Navarri, Vicaris Generals, van assistir-hi en representació del Bisbat d'Urgell. En edicions anteriors el Cor dels Petits Cantors del Principat d'Andorra han interpretat a la Catedral de Santa Maria d'Urgell obres com el *Rèquiem* de Fauré o la *Missa de la Coronació* de Mozart.

Premi Baldiri i Reixach a l'Escola Vedruna de Balaguer

L'alumna de 2n de Batxillerat de l'Escola Vedruna de Balaguer, Judit Llobera; l'Escola Bonavista, de Bellcaire d'Urgell; i els alumnes de l'Escola Guillem Isarn, de La Fuliola, han estat distingides amb els Premis Baldiri Reixach en la XXXVI edició d'aquests guardons. Els premis, que atorga la Fundació Lluís Carulla, estan destinats a l'estímul i al reconeixement de l'escola catalana i de qualitat.

Els Premis Baldiri Reixach són dotats per la Fundació Lluís Carulla amb les aportacions voluntàries dels receptors del llibre-nadala que l'entitat trameta cada any a persones interessades per la cultura catalana. La dotació total d'aquesta edició és de 100.100 euros i l'àmbit d'actuació són els territoris de parla catalana.

Segueix el **Full Dominical** allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Celebració de 150 anys de la FEDAC a Guissona

El Col·legi del Roser, l'escola que va fundar St. Francesc Coll el 1864, i que actualment forma part de la Fundació Educativa FEDAC de la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata del Pare Coll, a Guissona, va celebrar el dissabte 17 de maig els 150 anys de la seva creació amb un lluït acte al pavelló esportiu annex a l'escola, que va aplegar dotzenes de persones: alumnes, exalumnes de moltes i diverses edats, religioses, autoritats locals i de la demarcació de Lleida. L'Arquebisbe d'Urgell va posar en relleu en el seu parlament la generositat de la Congregació al llarg de la història de l'escola, i molt especialment en aquest moment en què la crisi global econòmica i també la crisi de vocacions porta a moments de dificultat i esdevé feixuc el manteniment econòmic i el suport humà.

L'acte, que va iniciar-se a primera hora de la tarda, va ser una combinació d'actuacions dels estudiants de diversos cursos, primer amb el guarniment de l'escenari per part dels infants d'Educació infantil i després amb els nens i nenes dels cicles inicials, mitjà, superior, que van protagonitzar una encesa d'espelmes amb el lema: «una llum encén l'altra llum». Els cicles superior i primer d'ESO van tocar «Pare Coll» amb flutes i els de quart d'ESO van participar amb un recorregut vivencial del seu pas per l'escola. Enmig, les autoritats que es van congregar: l'II-Im. Sr. Adrià Marquilles, President del Consell Comarcal, l'II-Ima. Sra. Rosa M. Perelló, Vicepresidenta segona de la Diputació de Lleida, l'II-Im. Sr. Miquel Àngel Cullerés, Director dels Serveis Territorials de la Conselleria d'Ensenyament a Lleida, Sr. Miquel Garcia, Director General de CCP d'Ensenyament a Catalunya, l'II-Im. Sr. Xavier Casoliva, Alcalde de Guissona, els representants de la FEDAC i de la congregació de les Dominiques de l'Anunciata Pare Coll, el Sr. Carles Armengol, Secretari Adjunt de la FECC, i el Sr. Modest Jou, Director General de la FEDAC, la Gna. Justina González, Delegada General d'Educació de les Dominiques, la Gna. Isabel Andrés, Priora Provincial, la Gna. Montserrat Font, Presidenta del Patronat de la FEDAC, van fer els respectius parlaments, que va cloure l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. En acabar tots els infants de primària van cantar «T'estimo», en honor al Pare Coll.

A l'entrada del pavelló, i també a l'edifici de secundària, i en diferents indrets, una exposició de material de diverses èpoques i de fotografies de totes les generacions d'infants i joves que han passat per l'escola van ser motiu de trobades i records.

Un berenar de germanor al pati de l'escola, i una Eucaristia a l'església parroquial de Santa Maria de Guissona presidida per Mons. Vives van cloure els actes.

Confirmacions a St. Julià de Lòria

Divendres 16 de maig al vespre, Mons. Joan-Enric Vives va confirmar 22 joves de la Pquia. de Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra. A la seva arribada, l'esperaven davant del temple parroquial la Cònsol Major, Hble. Sra. Montserrat Gil, i el Cònsol Menor, Hble. Sr. Manel Torrentallé, amb molts Consellers del Comú, que li donaren la benvinguda a la Parròquia juntament amb el Rector Mn. Josep Chisvert. Van concelebrar l'Eucaristia amb l'Arquebisbe d'Urgell, a més del Rector, Mn. Ramon Sàrries Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Josep M. Solé i Mn. David Codina.

A la seva homilia tot comentant les lectures de la Paraula de Déu del divendres IV de Pasqua l'Arquebisbe convidà els joves a valorar el sentit de la mort en creu de Jesús, un signe de mort i de mal que es converteix en signe de Vida gràcies al poder de Déu que venç la mort. L'Arquebisbe recordà als joves com Jesús és «el camí, la veritat i la vida» que ens cal seguir sempre si volem arribar a la felicitat plena i a l'Amor autèntic que és molt més que el sexe, el diner, el poder o el disfrutar... tot i que ho inclou i n'és una manifestació. A les pregàries dels fidels el Copríncep episcopal pregà per la pau a Terra Santa, per la pau a Síria, a Centràfrica, a Ucraïna i a tants llocs del planeta i tingué un record especial per la Sra. Roser Jordana, de 71 anys d'edat, Presidenta-Delegada de la Fundació Clara Rabassa que aquell mateix dia havia mort d'una aturada cardíaca.

Posteriorment a la Rectoria de la Parròquia el Cònsol Menor Hble. Sr. Manel Torrentallé i el Conseller Major de Comú, Hble. Sr. Carles Àlvarez Marfany, presentaren al Copríncep episcopal els plànols d'un petit oratori que el Comú lauredià vol construir al camí del Coll de la Gallina, al Quart de Fontaneda, amb la imatge de la Mare de Déu de Canòlich, tant estimada a la Parròquia de Sant Julià de Lòria.

LA PLETA: CORPUS 2014

Ens cal arromangar-nos i mans a l'obra...

Legint la frase que acompanya el cartell de la Diada de la Caritat d'aquest Corpus «**Construint espais d'esperança**» ens ve al cap aquesta expressió tan nostra «arromangar-se i mans a la feina», és més us voldria recordar una frase ben lleidatana «anar a jova» que tornar a estar de moda en diferents llocs de la nostra geografia diocesana, alguns pobles la gent s'organitza per oferir el seu temps i treball per a projectes en profit de la comunitat de manera gratuïta i altruista «anar a jova», davant la crisi que viuen ajuntaments i entitats. I d'aquí anem a la nostra feina, també nosaltres hem d'ajudar a construir en el sentit espiritual i material de la paraula espais d'ESPERANÇA, amb majúscula no pot ser de cap més manera.

El diumenge vinent celebrem el Corpus i la seva Diada de la Caritat. Una celebració que ens ha de permetre valorar molt en positiu la feina feta per tan-

Taller de formació a Balaguer

tes persones que des de fa temps i per la seva opció creient «van a jova» ja que volen ajudar a cons-

truir un món on la dignitat de qualsevol persona sigui una realitat. I ens hi empeny l'aliment eucarístic del qual participem com a creients, com ens recorda l'evangeli de la solemnitat «**El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món**», ens toca ajudar a donar Vida al món, una vida on l'esperança hi tingui un lloc amb bons fonaments, i finestres, i mobles i espais, i... Com els diferents centres de Càritas Diocesana i Parroquial que s'estenen per tota la nostra diòcesi per ser espais d'esperança, per tants desesperançats: infants, joves, famílies, aturats, gent gran, immigrants.

Doncs, mans a l'obra i no dubtem de treballar-hi amb el nostre temps, amb les nostres almoines, amb els nostres espais, amb la nostra fe.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat Càritas